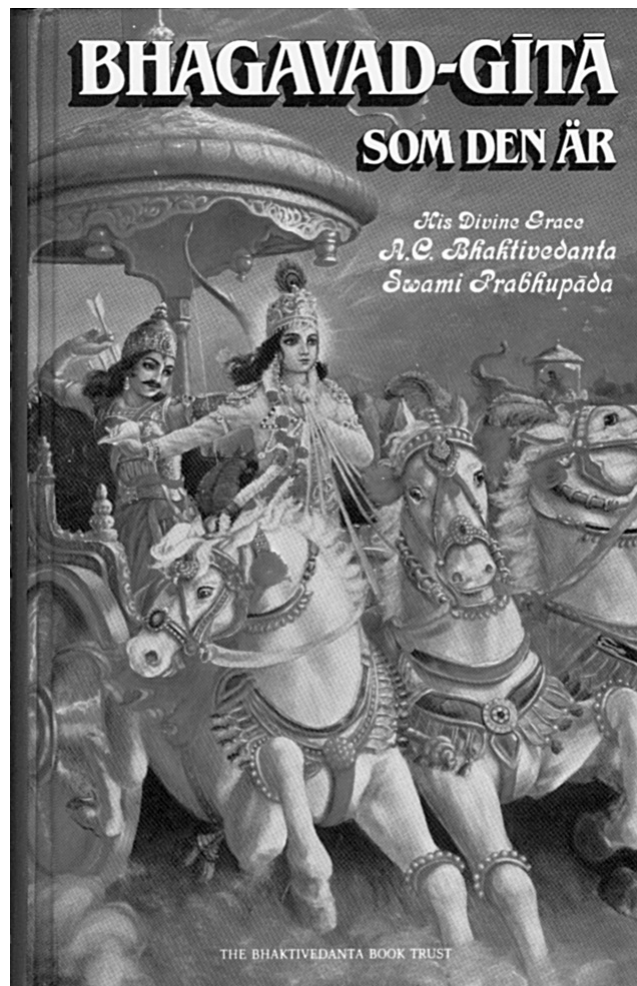

Dokumentet är från sajtsidan Religion: <http://www.leidenhed.se/religion.html>
som ingår i min sajt: <http://www.leidenhed.se>

Sidospår

Jag höjer blicken. Där borta skymtar hinduismen, en samlingsreligion med allt från en uppsjö gudar till en enda personlig gud. Jag gör en snabbkontroll av engudsvarianten. Sedan får Nostradamus, profeten med framtidsvisioner, finna sig i att bli synad i sömmarna. Kapitlet avslutas med Rwanda och Mithraskulten.

Hinduism med en gud

*Bhagavad-Gita.
I vagnen ses Gud och Arjuna.
Nu ska det krigas!*

En av ”otaliga” grenarna i hinduismen är vishnuismen. Ur denna har i sin tur krishnaismen (Hare Krishna) framtonat. Verket Bhagavad-Gita (betyder ”guden Krishnas sång”) har i Indien stor auktoritet som vishetsgrund för krishnaismen, av

en del betraktad som en sammanfattning av de mytiska vedaböckerna. Bhagavad-Gita innehåller arton kapitel, vart och ett uppbyggt av verser. Dessa förklaras av en i ämnet högt rankad expert – His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada (1896 – 1977).

Här finns den personlige guden Krishna, skapare av världen. Till sin hjälp att administrera hela härligheten har han en rad halvgudar. Människans verkliga mål är att fullständigt dyrka och tjäna Krishna. För att nå målet krävs sedvanlig hokuspokus med tillbedjan, offer, riter, levnadssätt, själavandring och så vidare. Det gäller att tro utan att ifrågasätta ens de mest tokiga påståendena. Det är ju så heliga skrifter (inklusive Bibeln!) ska hanteras enligt de troende.

Nedanstående utdrag inom citat är versförklaringar av ”His Divine Grace ...”. Mina kommentarer ges i normal text. (1:40) betyder kapitel 1, vers 40.

Kvinnosyn (1:40):

”... Därför måste barn och kvinnor beskyddas av äldre familjemedlemmar. Om kvinnan engageras i religiösa sysslor, förleds hon inte till att begå äktenskapsbrott. Kvinnor är i allmänhet inte särskilt intelligenta och därför opålitliga ...”

Denna kvinnosyn gäller alltså i vår tid.

Tillåtet våld (3:20):

”... för att lära folk i allmänhet att våld också är nödvändigt i de situationer där goda argument inte räcker till ...”

Som kristna korståg, islamsk sharia och israelisk utrotning av sådana som står i vägen.

Djävulen (5:16):

Jodå, djävulen finns med.

En av många orimligheter (6:44):

Här nämns en man som dagligen reciterade 300 000 heliga gudsnamn. Det blir 3,5 namn i sekunden dygnet runt! Om vi räknar bort tid för sömn, intag av mat och dryck samt (snabba) inandningar, får vi resten av tiden ett genomsnitt på cirka åtta namn i sekunden att rabblas dag efter dag, år efter år. Prova att göra detta bara en kort stund. Tag för enkelhets skull enbokstaviga ”namn” och rabbla ”a, b, c, d, e, f, g, h”. Är du snabb, klarar du dessa åtta på en sekund, men hela namn – nej! Dessutom gäller det att hålla reda på alla dessa olika namn. Hur många gånger kan man säga hans helighets eget namn ”Bhaktivedanta Swami Prabhupada” på en sekund? Testa!

Utöver orimligheter finns det ett flertal motsägelser i texten. I ena stunden gäller ett och i andra ett annat. ”His Divine Grace ...” förklarar hur en kärleksfull gud törstar efter blod, hur en vänlig gud kräver total dyrkan av sig själv och liknande saker. Ack ja! Det känner jag igen.

En märklig världsbild (10.21):

Solen är den främsta ljuskällan. Den lyser av egen kraft. Alla andra himlakroppar är månar/planeter som återkastar solens ljus. Ingen stjärna är en sol utan en måne. Det finns femtio olika slags vindar som blåser i rymden. Vår moderna kunskap om världsrymden sågas totalt av Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

Vår matsmältning sköts med eld. Konstigt att världens kirurger inte har upptäckt det, kommenterar jag lätt ironiskt.

Jesus (11:55):

”... Det finns många exempel i världshistorien på hur de gudshängivna har riskerat sina liv för att sprida gudsmedvetande. Det vanligaste exemplet är Jesus Kristus. ... I Indien finns det många liknande exempel t ex (personerna) Thakura Haridasa och Prahlada Maharaja. ...”

Intelligens:

Alla som tror som ”His Divine Grace ...” är intelligenta (enligt honom själv). Resten av mänskligheten är ointelligenta dårar. Intelligens har inget med intelligenstest att göra. Den bestäms av, hur korrekt man tänker om Krishna.

Råhet:

Scenen för Bhagavad-Gita är ett slagfält. Två härar står mot varandra, beredda att ryka ihop. Krishna, den fullkomlige guden, har anslutit sig till den armé som leds av Arjuna. Denne vill helst slippa sammandrabbningen, eftersom många kommer att dö, inklusive släktingar till honom själv i den andra hären. Krishna försöker övertyga Arjuna om, att slaget måste genomföras. Död, plågor och förtvivlan väntar inte minst de enskilda soldaterna som inte har någon valmöjlighet. Jag ser vissa likheter med Bibelns Gud.

Nostradamus

I Bibelns religioner vimlar det av profeter. En betydligt senare profet är Nostradamus, egentligen Michel de Nostredame. Han föddes 1503 och dog 1566. Nostradamus var en mycket framgångsrik och känd läkare och astrolog från södra Frankrike. Han var också en djupt religiös katolik, trots att han var av judisk börd. Vad eftervärlden minns bäst av honom är hans samling av profetior.

Jag har studerat Åke Ohlmarks svenska översättning med kommentarer. Den innehåller större delen av profetiorna om världens öden mellan åren 1555 och 2797 tillsammans med utförliga tolkningar.

Profetiorna är medvetet dunkelt skrivna, varför texterna kan tolkas ganska fritt. Ohlmark har översatt några avsnitt på två olika sätt, båda lika korrekt tolkade, och satt in dem i helt olika tidssammanhang. Detta för att visa, hur svårtolkade de faktiskt är.

Ett exempel på tolkning:

Nostradamus:

*Följer på gaffeln med två sidostöttor
sex halvmånar och öppna saxar sex
får storherrn över Paddans alla fötter
frejd av en värld, som för hans fötter läggs.*

Tolkningen:

Gaffeln med de båda sidostöttorna betyder nog bokstaven M, halvmånarna bokstaven C och de öppna saxarna bokstaven X.

Sammanskrivet blir det M CCCCCC XXXXXX, som kan tolkas som romerska siffror och då ge de tre talen 1000, 600 och 60, det vill säga 1660 som i sin tur kan tolkas som ett årtal. Fast 1660 skrivs förstås MDCLX, om man vill vara korrekt.

Paddan betyder Gallien-Frankrike, eftersom Merovingernas vapendjur var en padda. Paddans fötter är fransmännen. Storherrn är Ludvig XIV, kung sedan 1643.

Hans storhetstid kan sägas börja vid Mazarins död 1661. Hoppsan! För att det ska bli rätt, ändrar vi till 1660, för det var då Mazarin *började* insjukna. Kröningsåret 1643 får vi inte haka upp oss på, för Nostradamus anger ju 1660, om vi har uppfattat gafflar, halvmånar och saxar rätt.

Nog är det vid det här laget ganska klart, att tolkningarna av Nostradamus profetior bör tas med en viss försiktighet. Det är allt för lätt att i efterhand anpassa dem till ett uppfyllande resultat.

Det är nästan kusligt att följa, hur Nostradamus prickar in kommande händelser i en aldrig sinande ström i enlighet med gjorda tolkningar. Men när jag kommer fram till vår egen tid förändras bilden. Ohlmarks bok utgavs 1960. Jag läste den år

2002. Tolkningarna för den senare tiden stämmer inte! Har man inte facit, är det ju svårt att anpassa sig till detsamma. Så här berättas det bland annat:

Frankrike har före 1990 fått en röd regering, som landsförvisat de troende katolikerna. Henrik av Bourbon (född 1951 som sonson till greven av Paris) börjar i juli 1990 arbeta på att överta makten. I befrielsekriget används atomvapen. Senare under 1990 segrar han och får namnet Henrik V.

Det var inte mycket rätt där. Nog borde jag ha märkt, om katolikerna landsförvisats och om det släppts ett antal atombomber i Frankrike.

Profetior

Ett sätt att "bevisa", att en viss religion är sann, bygger på hur vissa profeters framtidssyner visar sig stämma. Det förvånar mig, att så viktiga pusselbitar hanteras så okritiskt. Om jag gör hundratals uttalanden om framtiden, är det möjligt, att några slår in. Formulerar jag mina uppenbarelser på ett dunkelt sätt, kommer ännu fler att träffa rätt. Om folket dessutom i framtiden ville ha vänligheten att sålla bort de värsta feltrampen, skulle jag kunna bli en riktigt bra profet.

Som goda exempel på dunkla förutsägelser, rekommenderar jag i första hand den avslutande boken i Nya Testamentet, alltså Uppenbarelseboken, och i andra hand Daniels bok i Gamla Testamentet. Läs och begrund!

En svensk profet

Jag hörde berättas om en svensk man, som i början av nittonhundratalet fick gudomliga visioner av Gud. Han visste att berätta om det kommande kriget (första världskriget) och kunde redovisa flera häpnadsväckande detaljer, exempelvis tyskarnas oväntade uppmarsch genom Belgien. Det visade sig emellertid, att flera av hans profetior skrevs ned först efter att de inträffat (fast de sägs ha uttalats tidigare).

Men helt fel blev exempelvis svensk-norska kriget. Detta skulle infalla i början av 1950-talet, vilket det som bekant inte gjorde. Förklaringen låter så här. Om man lyssnar på profeten och vidtar nödvändiga åtgärder, så kommer förutsägelsen inte att behöva slå in. Annars gör den det. Så tydligen har vi svenskar/normmän lyckats göra rätt, eftersom vi slapp kriget. Med sådana spelregler är det ganska lätt att vara profet.

Rwanda

Folkmordet i Rwanda med över 1 000 000 offer motiverades, genom att följande vers lästes upp gång på gång för "soldaterna" för att hetsa dem att döda sina ogudaktiga motståndare. Katolska kyrkan välsignade kampen och gav sitt blodiga stöd på mer än ett sätt.

Femte Moseboken, kapitel 7, vers 24:

Och han skall giva deras
konungar i din hand, och du
skall utrota till och med deras
namn, så att de icke mer finnas
under himmelen. Ingen skall
kunna stå dig emot, till dess du
har förgjort dem.

Varför upplevs inte folkmorden i Guds regi i Gamla Testamentet som lika vidriga som det i Rwanda 1994?

Mithraskulten

Det romerska imperiet var stort. Dess här rekryterades från många folk och kulturer med skiftande språk och religion. Under de första tre århundradena efter Kristus hade man en gemensam kult, skraddarsydd åt krigarna och som svetsade samman dem i vänskapsband under kejsaren. Kultens ursprung antas vara iransk.

Mithras är son till solguden Helios. Helios befäller Mithras att döda en tjur. Kultmedlemmarna vinner frälsning genom tjurens blod. Kultmedlemmens fysiska död fortsattes i himlen som var ett slags paradiset.

När kristendomen utvecklades, anpassades den i flera avseenden till Mithraskulten. Exempelvis flyttades Jesus förmodade födelsedag till Mithras födelsedag. Bådas födelse bevitnades av herdor. Ett liv efter döden för de rättrogna togs också upp av kristendomen (vilket som bekant även gäller för senare islam).

Romerska krigare värvade från nordnorden tog med sig berättelsen om Mithraskulten, när de återvände hem till norr. Detta ska vara anledningen till Odens likheter med Mithras. Båda var krigargudar. Båda ledsagade "godkända" döda till sin himmel. Båda omgavs av korpar. Med flera likheter ...

Trots att asatron, som jag inledde med, och kristendomen är så olika, finns det en gemensam bakgrundspåverkan från en tredje trosriktning. Det gör knappast trovärdigheten större, för att vare sig kristendomen eller asatron är den enda sanna tron – om ens någon är det.